شل کاله پس بیا هم

ستا په نوم

لای‌ق زاده لای‌ق

Download from:aghalibrary.cm

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم ـــــ ستا په نوم
لیکوال ـــــ لایق زاده لایق
کمپوزنګ ـــــ ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور
وړومبے چاپ ـــــ ۱۹۹۳ء
دویم چاپ ـــــ ۲۰۱۲ء
شمېر ـــــ ۵۰۰
بیعه ـــــ ۱۵۰ کالداري
چاپ ځائے ـــــ ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خېبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او ددې ترڅنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

ترون

د خپلې ماشومې لور ,, زرقیش ،، په نوم چې زهٔ ئې د ژوند د خوږو سره اشنا کړم او د خپلې لېونۍ مینې په نوم چې ماته ئې د اظهار چل ایزده کړو۔

لایق زاده لایق

پېژندګلو

- نوم :- لايق زاده لايق
- کلے :- مدين ، ضلع سوات
- د پېدا کېدو نېټه :- ۱۵ جنوري ۱۹۵۹ء
- زده کړه :-

لسم :- د هائي سکول مدين نه په کال ۱۹۷۵ء کښې

څوارلسم :- د جهانزيب کالج سوات نه په کال ۱۹۸۰ء کښې

شپاړسم :- په سياسياتو کښې د کراچۍ يونيورسټۍ نه په کال ۱۹۸۲ء کښې.

شپاړسم :- په پښتو کښې د پېښور يونيورسټۍ نه په کال ۱۹۸۹ء کښې.

پښتو انرز :- د پېښور بورډ نه او ايل ايل بي د کراچۍ يونيورسټۍ نه.

- د خوښې استاذان د سکول په زمانه کښې :-

ښاغلے ميان صاحب جان ، ښاغلے اميرزاده ميان ، خدائے بخښلے شاه زمين ميان ، ښاغلے سراج الدين او خدائے بخښلے محمد علي جان.

www.pukhto.net

- په جهانزېب کالج کښې :-

پروفېسرشیرافگن،پروفېسرنورمحمداوپروفېسرقادرخان

- په کراچۍ یونیورسټۍ کښې :-

ډاکټر منظور الدین احمد ، ډاکټر عادل حسین ، ډاکټر ارشد کریم او میډم تنویر۔

- د شاعرۍ ابتداء :- ۱۹۷۱ء نه
- د خوښې شاعر :-

ښاغلے امین الله خان (چې دآزادنظم لیکلومنفرداندازلري)

- د خوښې نثر لیکونکے :-

ښاغلے ګل افضل خان

- لیکلي کتابونه :-

1. محنت کا پھل چاپ ۱۹۷۵ء
2. ګیلي (غزلونه) // ۱۹۷۹ء
3. وینې خوبونه (شاعري) // ۱۹۸۲ء
4. صلوعلیه وآله (نعتونه) // ۱۹۸۹ء
5. ګل بانو ظفرخان (اولسي قیصه) // ۱۹۹۰ء
6. ستا په نوم، داستاسو په لاسوکښې ۱۹۹۳ء

- ناچاپ کتابونه :

1. ماته آئینه افساني

www.pukhto.net

2. مشکنې شعري ټولګه
3. راځئ چې بیا اوخاندو د منتخب ټوقو ټولګه
4. لېونتوب شاعري

- لیدلي ځایونه د خپل هېواد ټول ښارونه اوپه خارجي هېوادونوکښې بنکاک،سنګاپوراواندونیشیا
- دا وخت د ریډیو پاکستان پېښور سینئر پروډیوسر
- خوښه مشغله :- په قول د رحمان بابا

زهٔ عاشق یم سروکار مې دے له عشقه
نهٔ خلیل نهٔ داؤدزے یم نهٔ مومند

لایق زاده لایق
۳۱دسمبر ۱۹۹۳

www.pukhto.net

ستا په نوم

چې کله د حالاتو جبر او د وختونو زور زیاتي زما زپلي فکر او ژوبل احساس ته د اظهار چل زده کړو نو زۀ ئې شاعر کړم ۔ما چې بیا هر څۀ اولیکل ستا د نوم نه مې زار کړل ۔زما او ستا تر مینځه که هر څو فاصلې اوږدې دي خو د جذبو ترڼون د وخت فاصلې کله هم نۀ دي منلي ۔زۀ د خپل زړۀ په هره درزا کښې ستا احساس ژوندے ساتم۔

زما هم ارمانونه شته څۀ بُت خو نۀ یم انسان یم ۔زړۀ لرم او داسې زړۀ چې زما نه ډېر ډېر څۀ غواړي ۔خو ما په دغه غوښتونو کښې ستاارمان په ډېر ناز ساتلے دے ډېر په ناز ۔ځکه چې دا ارمان مقدس دے او ولې نه چې ماته ئې د ژوند تېرولو چل زده کړے دے زۀ ئې دخیال د ښائستونو سره اشنا کړے یم۔

دا هم ستا له مخه زما خیال سندریز دے زما فکر الوت کولے شي ۔کله تا پورې او کله د مکان نه تر لامکانه پورې ۔که تۀ نۀ وے ستا ارمان نۀ وے نو زۀ به ډېر نیمګړے

www.pukhto.net

ووم ۔زما سوچ به د ځان پوري محدود وو ،خو شکر دے نن زۀ محدود نۀ یم۔زما دننه جهان ډېر لوئے دے۔

زۀ که هر څۀ لیکم په دې خیال ئې نۀ لیکم چې زما نوم دې په لویو لیکوالو کښې شمار شي ۔ماته دې خلق شاعر اووائي نا۔۔۔باکل نه۔ زۀ صرف دا غواړم چې زما نامه دې هم د مئینانو په لړ کښې شمار شي ۔زما دپاره دا د هر څۀ هر څۀ دي ۔ګني ما هم کولے شوه چې د کتاب په شروع کښې مې د څو محترمو او لوړو لیکوالو مقالې شاملې کړے وے او خپل ځان مې د روایتونو غلام کړے وے ۔خو زۀ داسې نۀ کوم د روایتي انداز نه تېښته کوم او ستا په نوم د خپل اظهار فیصله په هر لوستونکي پرېږدم ۔چې ایا ما د خپلې مینې حق تر کومې ادا کړے دے۔

په درناوي
لایق زاده لایق
۳۱ دسمبر ۱۹۹۳ء

www.pukhto.net

ستا په نوم ـــــ دوېم چاپ

زما لېونی .... زما خیال دے چې ستا نه به زهٔ هیر یم ....ځکه چې وختونو ډېر اړخونه بدل کړي دي . او هاغه د ځوانی خوبونه .... هاغه لېوني یادونه به تاته اوس یو خوب ښکاري . داسې خوب چې هډو تعبیر نهٔ لري .... خو تاته پته شته زهٔ .... چې اوس هم یوازې کینم نو هاغه لېوني وختونه مې رایاد شي .... هاغه زمونږ د کلي خړ پړ کورونه ، هاغه کچه دیوالونه هاغه د خاموشی ژبه د زړونو خبرې .... تاته یاد دي چې مونږ به په اخترونو کښې پیر بابا له تلو .... زما بابا به ماته وئیل چې داسې نه څهٔ حادثه اوشي خو زهٔ د حادثو نه بې پروا وومه . ستا مور به تهٔ هم منع کولې .... خو ماته یاد دي چې تا به ورته کومې کومې بهانې کولې .... ستا مور ستا په بهانو پوهیده خو تهٔ وروروکې ګرانه وې . ځکه به ئې اجازت درکړو .... تاته یاد دي چې یو ځل د پیر بابا د سیل ګاډي ډېره درنه جټکه خوړلې وه . هر څوک وارخطا وو .... ستا په سترګو کښې هم اوښکې وې .... او چې ما ستا د ګلابي مخ نه اوښکې

www.pukhto.net

پاکولې ....نو د کلي زنانه ؤ راته پټ پټ کتل .... هغوي د ځان سره څۀ خبرې هم کولې .... خو .... مونږ دا خبرې نۀ اوريدې ۔ځکه چې زمونږ د زړونو جذبو خپلې خبرې کولې ۔ او بيا چې تۀ د پير بابا په زيارت کښې ولاړه وې دواړه سترګې دې پټې کړې وې په معصومو شونډو دې څۀ وئيل .... که هر څو زۀ ستا د مخ په تماشه وووم خو دغه دعا مې اوريده .... تا د خدائے پاک نه زۀ غوښتم او چې ما لاس دعا ته پورته کړۀ نو يوه ستا نامه مې خولې ته راغله ۔ دغه ټولې لمحې دغه ټول يادونه زما په ذهن کښې هر وخت چورلکونه خوري ۔

ماته هاغه ورځ هم يادې ده چې تا يو ورځ زمونږ کره شوملې راؤړې وې ۔ او چې زۀ دې اوليدم نو شوملې درنه په زمکه پريوتې .... تۀ اټاله ولاړه وې او د ځان سره دې پټ پټ ژړل ۔ ځکه چې تۀ د خپلې مور نه ويريدې .... خو .... چې زما مور درله دلاسه درکړه نو تۀ په ساه شوې .... بيا تۀ تر مابنامه زمونږ کره وې ۔ هاغه ورځ .... هاغه ټولې لمحې ماته د اختر نه کمې نۀ وې .... زۀ .... چې د تيرو وختونو يوه يوه خبره يادوم نو تۀ باور اوکه نن مې هم زړۀ دردونه شروع کړي .... نن .... ما خلق پيژني او زۀ خلق پيژنم .... د دنيا ښائستونه مې اوليدل ډېرې سترګې مې اوليدې خو زما لپونی .... تۀ باور اوکه ....

www.pukhto.net

زما تر اوسه پورې په بل چا سترګې خوږې نشوې.... ما نورو سترګو له په زړۀ کښې ځائے ورنکړو ۔ دا غالباً چې زمونږ په هاغه جذبو کښې معصومیت وو صداقت وو ۔

نن چې زۀ په خپلو ویښتو کښې سپینو ډکو ته ګورم نو دا فکر مې یوسي چې ستا په ویښتو کښې به هم سپین لګیدلي وي.... تۀ به هم لکه زما کله کله دا آئینې سره خبرې کوې.... تۀ به هم کله کله زما نامه اخلې.... تۀ به هم کله کله زما د لاس هاغه خطونه را اخلې کوم چې ما د سیاهۍ په غټ قلفم تاته لیکلي وو ۔ تۀ به هم لکه زما د غه ټولې نخښې ښکلوې.... ځکه چې.... دا هر څۀ زما زړۀ وائي ۔ او لښونۍ تاته پته ده چې زړۀ کله هم دروغ نۀ وائي ۔ که تۀ هر څو زما نشوې خو لکه د پرون نن هم زما ټولې جذبې.... زما ټول احساسات ستا په نوم دي.... بیخي ستا په نوم....

ستا لښونے
لایق زاده لایق

www.pukhto.net

ابتداء

په نامه د هغه رب مې ابتداء ده
چې ئې زۀ د محبت سره اشنا کړم
بیا درود په هغه لویه هستیۍ وایم
چې ئې ذکر په یاسین او په طٰهٰ کړم

www.pukhto.net

○

چې د اشنا کلي اشنا مې وژني
خپله پښتو خپله حیا مې وژني

ما ورته ضد په خپل خلوص نیولے
لکه منصور په دې ګناه مې وژني

چې پښتون سر مې ورته ښکته نۀ شو
حُسن مغل دے خامخا مې وژني

چې مې راځي خولې ته د زړۀ خبره
د لېونې فکر سودا مې وژني

قاتل نظر ویره د چا نۀ کوي
په رنا ورځ په سپین صبا مې وژني

چې د رقیب ذکر کوي لایقه
دغه اظهار دغه وینا مې وژني

www.pukhto.net

○

شوګیره یم په خوبونو پسې ګرځم
انتظار یم سحرونو پسې ګرځم

زهٔ یو سترے ناقراره غوندې خیال یم
لکه شعر په لفظونو پسې ګرځم

په زړو لارو روان سلګو نیولے
د یادونو په خاپونو پسې ګرځم

د خپل ځان لټون مې کله پوره نهٔ کړو
مودې اوشوې په مخونو پسې ګرځم

د اشنا لپونے فکر راسره دے
سرګردانه منزلونو پسې ګرځم

د احساس پښې مې تناکې شوې لایقه
لپونے یم سرابونو پسې ګرځم

www.pukhto.net

○

خلـق بـه څـۀ وائـي او څـۀ نـۀ وائـي
دومـره پـوهيږم چـې بـه ښـۀ نـۀ وائـي

سـره يُـو پوهـه د پښـتو وطـن دے
تـولې خبـرې څـوک پـه خولـه نـۀ وائـي

د خـوب ليـدۀ وو د ځـوانۍ وختونـه
اوس مـې هاغـه سـندرې زړۀ نـۀ وائـي

تـۀ راتـه اووايـه د چـا اومـنم
سـترګې دې وائـي خـو لېمـۀ نـۀ وائـي

چـې د دسـتار پـه قـدر نـۀ پـوهيږي
هغـه دې ځـان تـه پښـتانۀ نـۀ وائـي

څنـګ بـه ربښـتيا وائـي هغـه لايقـه
د دار پـه سـر چـې څـوک تپـه نـۀ وائـي

www.pukhto.net

○

شـــاته شـــاته ګـــورم هـــر قـــدم مرمـــه
لاد انتظـــــار لاړ څـــــارم مرمـــــه

حـــال د خپلـــې مينـــې چاتـــه نـــۀ وايـــم
څـومره لـوئے طوفـان زړۀ کـې ساتم مرمـه

ســـتا د ســـتمونو شـــمېر پـــوره نـــۀ شـــو
ګـــوتې د مـــودو راســـې شـــمارم مرمـــه

څـومره چـې وې خـولې دومـره خبـرې وې
زۀ چـــې پـــه زړو لاړو راځـــم مرمـــه

مينـــې پـــه مـــا داســـې کـــانې کـــړې دي
ځـار دې شـم لـه سـترګو دم پـه دم مرمـه

ســتا خيــال مــې ســينه پــورې نيــولے دے
زۀ لايـــق پـــه زړۀ غمونـــه وړم مرمـــه

www.pukhto.net

○

چې ستا د زلفو راپه زړۀ شي فکر
لوګے لوګے شي سره لمبه شي فکر

د چا په سپين مخ الواني لوپټه
چې رايادېږي نو نغمه شي فکر

ستا د فکرونو نه اوزګار خو نۀ يم
نور به مې څۀ د ژوندانۀ شي فکر

د تورو زلفو په کږو لارو کښې
خدائے خبر څۀ شي کله څۀ شي فکر

چې د خمارو سترګو سوچ مې يوسي
اوره اودۀ نشه نشه شي فکر

په تورو شپو کښې د هجران لايقه
چې لېونے شي نو تپه شي فکر

www.pukhto.net

○

زهٔ چې د وخت دار ختمه تا ليدم او که نه
خپلو پردو تولو ليدمه تا ليدم او که نه

د ځواني مرګ ارمان په قبر تر سحره پوري
زهٔ چې په چغو ژړېدمه تا ليدم او که نه

د فراق توره يخه شپه کښې به شوم سهورے سهورے
درته به وړاندې اودرېدمه تا ليدم او که نه

د زړهٔ د تل نه راختلے لپونے اسوېلے
ستا په کوخه به تېرېدمه تا ليدم او که نه

فکر مې ستا د شينکي خال نه طوافونه کول
چې په لمبو کښې سوزيدمه تا ليدم او که نه

لکه د سيوري ستا په سيوري پسې غلے غلے
لايقه هر خوا ګرځيدمه تا ليدم او که نه

www.pukhto.net

○

راتلـــه پـــه مـــا راغورېـــده ژړيـــده
کـــه صـــبريده نـــۀ صـــبريده ژړيـــده

پـه سـپين رخسـار ئـې ګلابـي رنګونـه
هغـــه چـــې مانـــه زاريـــده ژړيـــده

پښـــتنه پېغلـــه وه پښـــتو نيـــولې
نـــۀ پوهيـــده ښـــۀ پوهيـــده ژړيـــده

خـوا کښـې مـې ناسـته وه فکرونـو وړې
د خپلـــه ځانـــه شـــرميده ژړيـــده

زمـــا د خيـــال زمـــا د ســـوچ لېـــونۍ
پـــه بـــام ولاړه خنديـــده ژړيـــده

زمـــا تصـــوير ئـــې ښـــکلوؤ لايقـــه
د هجـــر اور کښـــې ســـوزيده ژړيـــده

www.pukhto.net

○

خیال نیمګړے پاتې شو تصویر نیمګړے پاتې شو
نوم چې د یار راغے نو تحریر نیمګړے پاتې شو

زۀ بې خوده نۀ یم ساقي راکړه لاپه خود یمه
نوم به دې بدنام شي که تقصیر نیمګړے پاتې شو

ما نه اوس تپوس د کوم ثواب د کوم ګناه کوې
خدایه ستا تقدیر ته مې تدبیر نیمګړے پاتې شو

ما چې ورته هره شپه د ژوند شوګیره کړې وه
لاړو نن د هاغه خوب تعبیر نیمګړے پاتې شو

هاغه په سینه کښې د مودو نه لېونے ارمان
ماته په سلګو کښې شو دلګیر نیمګړے پاتې شو

ځکه مې لایقه اوس ارام زړګي ته نۀ راځي
حال مې د زړۀ اووې خو تفسیر نیمګړے پاتې شو

www.pukhto.net

○

بیا په زړۀ مې راوریږي څۀ خبره خامخا ده
بیا مې سترګو کښې غړیږي څۀ خبره خامخا ده

د فراق په توره شپه کښې د بېلتون سکنې مابنام کښې
راته سپورے سپورے کیږي څۀ خبره خامخا ده

زما مینه پخوانۍ ده لېونتوب مې داسې نۀ وو
نن چې دومره مې یادیږي څۀ خبره خامخا ده

بیامې ګسه سترګه رپي بیامې زړۀ په واک کښې نۀ دے
نن مې ګلې نۀ هیریږي څۀ خبره خامخا ده

دا چې مونږه د یو بل نه په هېڅ حال صبر ید ے نۀ شو
ښۀ پوهیږم ښۀ پوهیږي څۀ خبره خامخا ده

چې لایقه بې صبري دې سپوا کیږي نۀ کمیږي
دا چې شپه او ورځ ژړیږي څۀ خبره خامخا ده

www.pukhto.net

○

شور چې ورکښې شرنګ د زولنو نۀ شي
ژوند په داسې چم د لېونونۀ شي

اوښکو مې بڼو له غاړې ورکړلې
خدایه چې مې مینه بې پښتو نۀ شي

څو چې هر ارمان لمبه لمبه نۀ کړې
ګرانه بندګي ده په تسبو نۀ شي

بیا چې خپل لوظونه درنه هیر نۀ شي
بیا مې ارمانونه په سلګو نۀ شي

مینه جذبه غواړي لېونتوب غواړي
دا په منتونو په جرګو نۀ شي

حال ورته د زړۀ لایقه اووایه
ژوند په اشارو او کنایو نۀ شي

www.pukhto.net

○

سلګی سلګی دې کړم ارمان دې کړمه
لېونی مینې څومره ګران دې کړمه

کړه وړه کړښه د شګو په سر
وخته لاجوړ نۀ وووم چې وران دې کړمه

هېڅ پاتې نۀ شومه ذره ذره شوم
چې کله جان کله جانان دې کړمه

زړۀ مې په دې خبره چوي د غمه
د ځان دې نۀ کړمه د ,,ځان،، دې کړمه

چې غلې غلې مې زړګي ته راغلې
د لېونتوب د کلي خان دې کړمه

زۀ دې لایق د خپلې مینې نۀ کړم
نور دې جهان کړم د جهان دې کړمه

www.pukhto.net

○

لاخو دې زلفې سنګار کړي نۀ دي
لالېونې دې په دار کړي نۀ دي

يو ستا ارمان دے چې ارمان ئې کړمه
نور ارمانونه مې شمار کړي نۀ دي

ناصحه ستا خبره منم ولې
چا مئين زړونه په لار کړي نۀ دي

لکه چې زۀ ئې ټول لمبه لمبه کړم
داسې څوک ,,حسن،، ازار کړي نۀ دي

زړۀ مې اوس هم خوارۀ دردونه کوي
تا جوړې غشي په وار کړي نۀ دي

لاد نشه سترګو خمار لايقه
د زړۀ زخمونه خمار کړي نۀ دي

www.pukhto.net

○

ګلې چې خندل سلګو نیولې وه
وه غزل غزل سلګو نیولې وه

تولـه شپه ولاړه د کوتې په سر
ستوري ئې شمارل سلګو نیولې وه

ما ورته حالونه د زړګي وئیل
دې راته ژړل سلګو نیولې وه

بیا د آئینې مخې ته ناسته وه
هېڅ ئې نۀ وئیل سلګو نیولې وه

چور به ئې کورونه کړل د شګونه
بیا ئې ورانول سلګو نیولې وه

خدائے خبر لایقه څۀ خبره وه
ما ته ئې کتل سلګو نیولې وه

www.pukhto.net

○

څو که ګلې ستا نۀ شوم د ځان نۀ شوم
ستا د لاسو کربنې شومه وران نۀ شوم

هر څو که د مینې اور ستي کړمه
ستا د تندرین حُسن عنوان نۀ شوم

,,ګل ،، کړمه وختونو خو په دشته کښې
بنکلې شوم په بنکلو باندې ګران نۀ شوم

راغلم دې زړګي ته د مودو نه پس
خیال شومه ټوټې شومه ارمان نۀ شوم

اوښکه شومه ستا په رخسار پرېوتم
بنۀ ده چې بل چا وته عیان نۀ شوم

زۀ لایق چې ستا په نام یاد شومه
چا وے چې په تا باندې تاوان نۀ شوم

www.pukhto.net

○

اووايـــــه وحشـــــته ازل چرتـــــه دے
ګرانـــه زنـــدګي شـــوه اجـــل چرتـــه دے

لاره د ژونـــدون نـــوره ازغنـــه شـــوه
وايـــه لېوتوبـــه منـــزل چرتـــه دے

ګلـــه بنـــکلي ډېـــر دي مـــا ليـــدلي دي
ســتا د ښائســته ســترګو بــدل چرتــه دے

دلتـــه پـــه هـــر لـــور دي زولنـــې خـــورې
دلتـــه زلفـــې چرتـــه اوربـــل چرتـــه دے

ســـتا د لېـــوني او ســـپېلني حُســـن
بـــې لمانـــه داســـې پاګـــل چرتـــه دے

رنـــګ ئـــې چـــې لايقـــه زمـــا مينـــه شـــي
داســـې شـــعر چرتـــه غـــزل چرتـــه دے

www.pukhto.net

○

چې په لوظونو مې اعتبار نۀ راځي
ځکه مئين زړۀ ته قرار نۀ راځي

اخر شو وران د ښائستونو کلي
اوس لېونې په دغه لار نۀ راځي

تۀ د ګلونو تقاضې مۀ کوه
ليونی دلته کښې ,, بهار ، نۀ راځي

خپله ځواني مې ورته خاورې کړله
نور رالـه چل د انتظار نۀ راځي

زړۀ ته مې ګوره پرې شماره زخمونه
مونږ له ددې خبرو شمار نۀ راځي

لايقه مينه چې معراج ته رسي
په خوله اقرار راځي انکار نۀ راځي

www.pukhto.net

○

ګل شومه خو ګل دې د اوربل نۀ شوم
پاتې نیمه خوا شوم مکمل نۀ شوم

هر څو که ستي شومه سکارۀ شومه
ستا د لېونو سترګو کجل نۀ شوم

نور به لاددې نه جبر څنګه وي
زۀ د هرچاخپل شومه ستا ,, خپل ،، نۀ شوم

ستا هر یو ستم ته په خندا شومه
دا مې حوصله ده چې پاګل نۀ شوم

ستا د مینې سوال چې مې قبلیږي نه
پوهه په رازونو د ازل نۀ شوم

ستا سترګې د وخت سره بدلې شوې
زۀ لایق بدل نۀ وم بدل نۀ شوم

www.pukhto.net

○

مـــا پـــه شـــونډو راولـــه پېغـــور مـــې کـــړه
شـور مـې کـړه پـه ټـول کلـي کښـې خـور مـې کـړه

بيـــا پـــه خـــوږو ســـترګو راتـــه اوګـــوره
,,ګل،، مې کړه ښائست مې کړه ,,سمسور،، مې کړه

,,خيـــال،، بـــه شـــم د زړۀ کورتـــه بـــه درشـــمه
درد مـــې کـــړه احســـاس مـــې کـــړه ټکـــور مـــې کـــړه

لادرتـــــه کـــــتے شـــــم حوصـــــله لـــــرم
شابســـې لااور مـــې کـــړه ســـور اور مـــې کـــړه

پريـــږده چـــې لمبـــې پـــه رقيـــب بلـــې شـــي
نـــاز مـــې کـــړه د تـــورو ســـترګو تـــور مـــې کـــړه

يـــاد مـــې کـــړه پـــه کلـــي کښـــې لايـــق مـــې کـــړه
خپـــل مـــې کـــړه اور بـــل مـــې کـــړه غمخـــور مـــې کـــړه

www.pukhto.net

○

نیمه شپه کښې ستا یادونه سپوري سپوري
لکه راشي قیامتونه سپوري سپوري

لېونې به څنګه اوګوري یو بل ته
لور په لور دي نظرونه سپوري سپوري

د ژوندون په هره لار راپسې ګرځي
د حالاتو تندرونه سپوري سپوري

ستا د حسن د کعبې نه چاپېر چورلي
مابنامونه سحرونه سپوري سپوري

ستا تصویر ترینه جوړیږي دا څۀ چل دې
مازیګر چې شي رنګونه سپوري سپوري

ما خندا ته چې نۀ پرېږدي لایقه
ناتمامه حسرتونه سپوري سپوري

www.pukhto.net

○

بیا په دار خټلے دے منصور د زمانې
څومره لوے قصور دے بې قصور د زمانې

مونږه لېونو ته د رواج زولنې ښائي
څومره لویه ټوقه ده دستور د زمانې

نن چې شو زردار نو فلسفي د زمانې شو
څوک چې تر پرونه وو ناسور د زمانې

اوس خو د بابا بچي د ننګ خبرې نۀ کوي
وخت څنګه بدل کړلو رنګ,,سور،، د زمانې

وي که افلاطون ولې غږ کولے هیڅ نشي
څومره ډېر مجبوره وي مجبور د زمانې

مونږه د ,,امید،، د کوره نۀ اوځو لایقه
مات به شي اخر چرې غرور د زمانې

www.pukhto.net

○

ګل مې د اوربل کړه چې وږمه شمه
خور په لر او بر کښې شم نغمه شمه

خوب شه رالـه راشه کـه یریږې نه
زهٔ بـه درتـه تـول لېمـهٔ لېمـهٔ شـمه

تـهٔ چې راتـه سـم پـه مینـه اوګـورې
بیـا زهٔ خبـر نـهٔ شـمه چـې څـهٔ شـمه

کلـه کلـه درشـم د احسـاس پـه لار
خـور دې پـه رخسـار شـمه خولـه شـمه

ورک شـم د خیـالونو پـه رنګونـو کښې
کلـه چـې سـتا خیـال تـه پـه کاتـهٔ شـمه

مـا پـه شـونډو راولـه ,, لایـق ، ، مـې کړه
پریـږده چـې سـتې شـمه لمبـه شـمه

www.pukhto.net

○

بنـــۀ درتـــه کـــتے شـــمه کـــتے نـــۀ شـــم
ګلـــې لېـــونے يـــم لېـــونے نـــۀ شـــم

ســـتا د تنـــدرين لمبـــه لمبـــه حســـن
ګرانـــې ســـپېلنے يـــم ســـپېلنے نـــۀ شـــم

ځـــومره ده مجبـــوره لېـــونۍ مينـــه
ســـتا پـــه لـــور درتلـــے شـــمه درتلـــے نـــۀ شـــم

واړه اداګـــــانې دې لټـــــون لټـــــون
ځان پکښې موندے شمه موندے نۀ شم

زۀ لايـــق پـــوهيږم نـــه چـــې دا ولـــې
ســـتا نـــه زاريـــدے شـــم زاريـــدے نـــۀ شـــم

www.pukhto.net

○

لامې لېونتوبه خمار کم نۀ دے
لاراته جهان صنم صنم نۀ دے

نور مې لېونے کړه چې خوشحاله شې
لاخو پوره شوے دې ,,کرم،، نۀ دے

بیا دې زړۀ له څۀ راغلۀ خفه شولې
لاخو مې زغملے زور ستم نۀ دے

پریږده چې د زړۀ خبرې اولیکم
لاپه سلګو شوے مې قلم نۀ دے

ما لایق بې تانه د ژوندون په لار
ایخے د بل چا په لور قدم نۀ دے

www.pukhto.net

○

په رخسار به دې راخور شم که نقاب شم
په اوربل کښې به دې ځائے شم که ګلاب شم

لېونتوب دې هسې رنګه کاني اوکړې
اول سوال شمه په خپله بیا جواب شم

ستا د زلفو خیال مې لرې لرې یوسي
زهٔ چې کله ناقراره اضطراب شم

دا معراج د پاکې مینې رالـه بس دے
لېونی چې لېونو کښې دې حساب شم

زهٔ لایق تر ځانه رسم کله کله
ولې خپل ځان ته په خپله زهٔ حجاب شم

www.pukhto.net

○

تـۀ زمـا سـره پخـلا شـوې دريغـه دريغـه
په ربښتيا سره ,,زما، ، شوې دريغه دريغـه

ګلې تـۀ چې ئې وعـده هـره بيګـاه کـړې
پـه ربښتيا هغـه صبا شـوې دريغـه دريغـه

چـې حـالاتو د يـو بلـه تـار پـه تـار کـړل
يـاران جمع سره بيـا شـوې دريغـه دريغـه

د زړګي په تاريکو کښې مې خوره شوې
تـۀ زمـا د ژونـد رڼـا شـوې دريغـه دريغـه

سـتا د حسـن پـه لمبـو کښـې لُولپـه شـوې
زۀ لايـق ورکـه سـودا شـوې دريغـه دريغـه

www.pukhto.net

○

څنګه شم له تا صبر ګران دے ګلي دا صبر
ډیر که مې زړۀ صبر کړو نۀ شو په ربنتیا صبر

ستا نه صبر نۀ شومه نور شوم د هر چا صبر
هر صبا ستومانه وي ستړے د بیګا صبر

دا به مې تر کومې وي بیا صبر او بیا صبر
بنۀ پښتو دي اوکړله تۀ چې شوې له ما صبر

زۀ لایق مجبوره یم
کړم به خامخا صبر

www.pukhto.net

○

چرته زۀ درته یاد یرم او که نه
په زړګي دې راوریږم او که نه

آئینه کښې لږ په زیر راته اوګوره
چې دې سترګو کښې غړیږم او که نه

د هجران په ناقراره توره شپه کښې
درته سپورے سپورے کیږم او که نه

ستا په زړۀ کښې خو به ډېر مخونه اوسي
چرته زۀ پکښې ځائیږم او که نه

دا یوه خبره سپینه راته اوکړه
خپل لایق درته ښکاریږم او که نه

www.pukhto.net

○

لېـــونۍ پريـــږده لېـــونۍ خبـــري
يـــادوي څلـــه پخـــوانۍ خبـــري

پرېـږده چې نـن شـو يـو تـر بلـه لـوګے
صـــبا بـــه کيـــږي صـــبانۍ خبـــري

لکـــه د پهـــې پـــه زړګـــي مـــې لګـــي
ســـتا د ښائســـت او د ځـــوانۍ خبـــري

اخـــر د وخـــت ګردونـــو هيـــري کړلـــې
د ادم خـــــان او درخـــــانۍ خبـــــري

پـــه وړه خولـــه مـــزه کـــوي لايقـــه
وړې وړې د نـــــادانۍ خبـــــري

www.pukhto.net

○

نـۀ پـوهيږم لېونتوبـه دا بـه څـۀ شـي
چې يـوه لحظـه مـې صـبر د زړۀ نـۀ شـي

زۀ چـې هـره نامـه اخلـم نـۀ پـوهيږم
چې د شونډو په سر راشي ستا نامـه شي

نيمه شپه کښې تنهايۍ کښې غلے غلے
راشي راشي زما سترګو کښې اودۀ شي

بـې لـه تـا نـه چـې تيريـږي د زړۀ سـره
نـاقراره ورځـې شـپې بـه څنګـه ښـۀ شـي

چې په مـخ ئـې تـورې زلفـې راخـورې شـي
رنـا ورځ لايقـه شـپه شـي تـوره شـپه شـي

www.pukhto.net

○

کـه هـر څـو پـه اور سـتي شـومه سـکارهٔ شـوم
ولـې بيـا هـم فنـا نـهٔ شـومه بنـکاره شـوم

چې د ,,حُسن،، په رنګونوکښې دې ورک شوم
تماشـه شـوم د خپـل ځـان پـه ننـداره شـوم

سـتا خـوږو کتلـو هسـې کـانې اوکـړې
لېـونی چـې د خپـل ځانـه اواره شـوم

زهٔ د عشـق منـزل تـه هلـه ورنـزدې شـوم
چـې لـوخړه شـوم لمبـه د تنـارهٔ شـوم

پـه خپـل ځـان کښـې مـې تـهٔ اولیـدې لایقـه
زهٔ چـې کلـه و خپـل ځـان تـه هنـداره شـوم

www.pukhto.net

○

په سلګو سلګو شو تېر کاروان د عمر
پوره نۀ شو چې هم ارمان د عمر

تا یوه خبره اوکړه په شا لاړې
کړو په برخه دې زما خفګان د عمر

لکه زړۀ د بربوکی د غمه اوچوي
داسې تېر شو په تُندی دوران د عمر

په سلګو کښې مجبوری ته په خندا شوم
ما ادا کړو هسې رنګ تاوان د عمر

خلق اوس مې لیونے بولي لایقه
ما شلولے لاپخوا ګربوان د عمر

www.pukhto.net

○

اداګـــاني او نازونـــه يـــو پـــه دوه شـــو
بيـــا د حســـن قيامتونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

چې مې ډېره مـوده پس مخې تـه راغلې
د زخمـــي زړۀ پرهرونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

,,آئينـــه،، چې آئينـې تـه پـه خنـدا شـوه
زلزلـــې او طوفانونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

مازيګر چې په اسمان لړې خورې شوې
ارمانونـــه حســـرتونه يـــو پـــه دوه شـــو

بيـــا ســـپرلے شـــو پرهرونـــو غـــوتې اوکړې
بيـــا لايقـــه تـــول غمونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

www.pukhto.net

○

دژوندون په هنګامو کښې ,,تنهائي،، راپسې ګرځي
تهمتونــه راپســې دي رســوائي راپســې ګرځــي

مــا د هــر ارمــان پــه قبــر دواړه لاس ورتــه جــوړه کــړۀ
خــو بيــا هــم لکــه د ســپوري جدائي راپســې ګرځي

لېــونے ووم لېــونے يــم لا بــه نــور لېــونے کيــږم
لېــونے چــې ســتا يادونــه لېــوني راپســې ګرځــي

د وختونــو پــه لمبــو کښــې د حــالاتو پــه زنــدان کښــې
هــر نظر پــه مــا پســې دے ,,خدائي،، راپســې ګرځي

زۀ د هجــر تــوره شــپه کښــې د لايــق پــه تکــل ګــرځم
وحشــتونه مــا پســې دي خاموشــي راپســې ګرځــي

www.pukhto.net

○

زۀ د ښکلو چم کښې د رسمونو په دار اوختم
اور شومه لمبه شوم د اورونو په دار اوختم

ملا د حسرتونو مې کچه ځوانۍ کښې ماته شوه
زۀ د سپرلي ګل د اوربلونو په دار اوختم

زۀ د ستړي ژوند په هره ستړي ناقراره شپه
ستا د انتظار د سحرونو په دار اوختم

تا د خلقو وړاندې چې په مینه راته اوکتل
شوم نظر نظر د نظرونو په دار اوختم

تا چې د حیا نه ښکته اوکتل مسکۍ شولې
زۀ دې په سپین مخ کښې د رنګونو په دار اوختم

روغو خلقو څۀ چې لېونو په کانو اوویشتم
زۀ لایق چې ستا د قسمونو په دار اوختم

www.pukhto.net

○

هر صبا مې زړۀ ته راغلې هر صبا دې زړۀ ته راغلم
تا که هر څومره پردے کړم ولې بیا دې زړۀ ته راغلم

نۀ پوهیږم که پوهیږم ګلې زۀ دومره پوهیږم
چې دې اوښکې په مخ راغلې خامخا دې زړۀ ته راغلم

لاغصه شه مۀ راګوره خو رښتیا خبره اوکړه
ولې شنه شوې د خندا نه چې بیګا دې زړۀ ته راغلم

تۀ چې داسې ساه نیولې د خپل ځان په تماشه شوې
آئینې درته څۀ اووے که رښتیا دې زړۀ ته راغلم

زۀ لایق د مینې نۀ یم دا منم خو دومره اوکړه
ماد ټول عمر،، بندي،، کړه چې په غلا دې زړۀ ته راغلم

www.pukhto.net

○

سحرونه مې لوګے کړه مابنامونه مې لمبه کړه
ستا د یاد په هر یو څلي ارمانونه مې لمبه کړه

چې بې صبره انتظار دې راته ستړے په سلګو شو
په زړګي کښې پټ دننه طوفانونه مې لمبه کړه

په دیوال شه را اوچته تماشه د لرې اوکړه
دا په کلي کښې چې شور دے حسرتونه مې لمبه کړه

اوس به څۀ دې کړمه یاده اوس به څۀ درته اوګورم
هر خواهش مې کړلو خاؤرې امیدونه مې لمبه کړه

چې د وخت سره بدلې کړې د وخت یارانو سترګې
بیا لایقه پښتو دا وه تېر یادونه مې لمبه کړه

www.pukhto.net

○

نـوره مـې د زړۀ او د بيلتـون خبـره ګرانـه شـوه
ګرانـه شـوه اوس ډېره د ژوندون خبره ګرانـه شـوه

رابـه شـي وختونـه د فکرونـو کلـی ګـل بـه شـي
چـا وئيـل پښـتون تـه د پـاڅون خبـره ګرانـه شـوه

راشـه ليـونی چې مـې ارمـان درتـه ښـۀ اوګـوري
نـوره دې هـر مـخ کښـې د لتـون خبـره ګرانـه شـوه

سـترې ارمانونـه سـتا راتلـو تـه پښـه نيـولي دي
دا د انتظـار او ميړتـون خبـره ګرانـه شـوه

مـا ورتـه لايقـه چـې لاسـونه جـوړه کـړي وي
دا د منتونـو زړۀ چـاؤدون خبـره ګرانـه شـوه

www.pukhto.net

○

ستر ګې اشنا وے خو اشنا دې نۀ کړې
ډيرې وعدې وې خو ,,ربښتيا،، دې نۀ کړې

د سترې ژوند دغه زړۀ سترې ورځې
ګلې زما وې خو زما دې نۀ کړې

چې په ژړا شوم درته چغې مې کړې
اوښکې مې اوچې شوې پخلا دې نۀ کړې

تا چې وئيلي وو لاهيرې مې نۀ دي
بس خو خبرې وې صفا دې نۀ کړې

لايقه لاره کښې د پاکې مينې
کومې سجدې وې چې ادا دې نۀ کړې

www.pukhto.net

○

سترګې دې مۀ توروه سکور به مې کړې
لمبه لمبه به مې کړې اور به مې کړې

ذکر همځولو ته زما اونۀ کړې
لېونی شور به مې کړې خور به مې کړې

نۀ به یم تور همېش په تور د مینې
چرته د تورو سترګو تور به مې کړې

ما ته د خلقو مخکښې مۀ راګوره
پښتنه مینه ده پېغور به مې کړې

د زړګي وینې په ارمان لایقه
شیندم پوره به شي سمسور به مې کړې

www.pukhto.net

د یاد په څلي

د کال ۱۹۸۷ء نه وړاندې

زهٔ د ارمان په ادیره کښې لټووم ګلونه
د هر یو یاد په څلي رو رو خوروم ګلونه

څو محرومیانې حسرتونه راغونډ کړي دي ما
ستا سپورو سنو له تړې ناست یم جوړوم ګلونه

www.pukhto.net

○

لېونی تا به چې خندل په مخه
ما به دې سترګو ته کتل په مخه

بیګاه مې ډېره په زړګي وریدې
بس اسوبلي به مې کول په مخه

په زړو لارو مې موده پس راغلمه
لوظونه ستا رایاد یدل په مخه

چې به زما نه مروره شولې
لکه ماشوم به مې ژړل په مخه

لایقه چا د زیارتونو کانې
په نرمو شونډو ښکلول په مخه

www.pukhto.net

○

ډېر څۀ مې اووے د سلګو په ژبه
د یو څو سوؤ اسوېلو په ژبه

ستا د ښائست قیصه تمامه شوله
ما اوریده د بربوکو په ژبه

زۀ پوهه نۀ شومه چې څۀ دې وئیل
نن د خوږو خوږو کتو په ژبه

د انتظار هره لحظه ازغنه
تل دلاسه شوه د ښکالو په ژبه

لایقه هسې مروره شوله
هر څۀ راځي د لېونو په ژبه

www.pukhto.net

○

نـۀ مـې کـړې هېـره نـۀ پخـلا لېـونۍ
شـــومه د خلقـــو د خنـــدا لېـــونۍ

چې ,,د ارمـان نـاوې،، مـې قتـل نـۀ شـي
پـــه زړو لارو راشـــه بيـــا لېـــونۍ

زۀ دې لا اوس هـم د راتلـو پـه طمعـه
ســتوري شــمارمه تــر صــبا لېــونۍ

ســتا پــه لټـون کښـې د مـودو نـه ګـرځم
ســترګو تــه ګــورم د هــر چــا لېــونۍ

هاغــه لايــق يــم راتــه ښــۀ اوګــوره
ســتا يمــه ســتا يمــه زۀ ســتا لېــونۍ

www.pukhto.net

○

تـــول عمـــر مـــې اوژړل پـــه تـــا پســـې
چـــا ژړلـــي دي دومـــره پـــه چـــا پســـې

تاتـــه مـــې يـــو ځلـــې خـــۀ کتلـــي دي
ګرځـــي نظرونـــه اوس پـــه مـــا پســـې

تـــۀ چـــې د صـــبا صـــبا خبـــرې کـــړې
ســترګې مـــې ړنـــدې شـــوې پـــه صـــبا پســـې

چـــا وئيـــل خنـــدا وي د ژړا نـــه پـــس
مـــا خـــو تـــل ژړلـــي دي ژړا پســـې

دغـــه لايـــق څـــوک دے ورتـــه اوګـــوره
ګرځـــي پـــردي ښـــار کښـــې پـــه اشـــنا پســـې

www.pukhto.net

○

زړۀ مې نرے نرے خویږي ولې
څوک بې وفا راته یادیږي ولې

نن آئینه رانه پوښتنې کوي
سترګې دې ډکې ډکې کیږي ولې

لښونې ما خو دا غوښتلې نۀ وه
وختونه بې لتا تیریږي ولې

پښتنه مینه ده پوهیږمه نه
چې راته اوګوري شرمیږي ولې

لایقه پوهه ده وړه خو نۀ ده
بیا نۀ پوهیږم نۀ پوهیږي ولې

www.pukhto.net

○

لاس د مینې رالـه راکـړه بیـا بـه ځـې
دا زمـا ژونـدون زمـا کـړه بیـا بـه ځـې

ما په نیمه لار کښې داسې پاتې نکړې
ټول لوظونه دې رښتیا کړه بیـا بـه ځـې

د هجران پـه نـاقراره تـورو شـپو کښـې
د وصـال شـمعې رڼـا کـړه بیـا بـه ځـې

چې زما نه به اشنا صبرید ے نۀ شوې
نن مې هاغسې پخـلا کـړه بیـا بـه ځـې

پـه لایـق دې تـورې زلفې راخـورې کـړه
سترګې ښکته د هر چا کړه بیـا بـه ځـې

www.pukhto.net

○

ستا ده جفا په جفاګانو پسې
زما ژړا په ژړاګانو پسې

ماته غصه دې چرې کمه نۀ شوه
بل ته خندا په خندا ګانو پسې

زۀ وایم نن به خوشحالي وینمه
ستا ده سزا په سزاګانو پسې

چې هر ساعت مې زوروي قتلوي
ستا ده ادا په اداګانو پسې

لایقه واړه په سلګو کښې اوسي
هره رازو په ارزوګانو پسې

www.pukhto.net

○

زړۀ مې لتا نه صبر يدے کله شي
روح د بدنه بيليدے کله شي

هاغه خندا هاغه خوارۀ وختونه
ګلې زما نه هيريدے کله شي

زما د زړۀ په درزيدو کښې اشنا
بې لتا بل څوک اوسيدے کله شي

څوک چې زخمي شي په لمبو د حسن
په طبيب آنو رغيدے کله شي

لايقه هر ښکلي ته ګورمه زۀ
سترګې په چا مې خوښيدے کله شي

www.pukhto.net

○

پتـــه پتـــه چـــې خنـــديږې لېـــونۍ
څنګـــه مـــا نـــه بـــه هيريـــږې لېـــونۍ

مـــازيګر چـــې نمـــر د غرونـــو پنـــاه کيـــږي
بـــې اختيـــاره مـــې يـــاديږې لېـــونۍ

ځواني دغه وه چې ستانه مې قربان کړه
تـــۀ بـــه کلـــه زمـــا کيـــږې لېـــونۍ

ډېر وختونـه بـه تـر مېنځـه وي تېـر شـوي
چـــې د حالـــه مـــې خبرېـــږې لېـــونۍ

زۀ لايـق بـه هـر ارمـان درتـه لـوګے کـړم
خـو کـه تـۀ پـرې خوشـحالېږې لېـونۍ

www.pukhto.net

○

اور په تن مې بلیدلے تا کتے
په سرو شونډو ژړیدلے تا کتے

ګریوان خیرې، پښې تنها کې پریشانه
په کوڅو کښې زغلیدلے تا کتے

ستا د مینې په خوږو باندې ماموره
اوږے تږے ګرځیدلے تا کتے

په اشنا کلي کښې دومره نا اشنا وے
هر یو کور ته اودریدلے تا کتے

زهٔ لایق د هاغه ورځې په ارمان یم
په لمبو کښې سوزیدلے تا کتے

www.pukhto.net

○

ستر گې دې لمبه کړه زما ستر گو ته
مۀ گوره اشنا د دنيا ستر گو ته

زار د هاغه پېغلې د پرونې شم
تېر چې کړي ټول عمر د چا ستر گو ته

ما ته لېونۍ د صبر مۀ وايه
ما نۀ ده ښودلې خندا ستر گو ته

خبر دے که رندې شي پروا نۀ لرم
دا ستر گې به ستر گې وي ستاستر گو ته

زړۀ چې د مئينو په لمبو سوزي
وي لايقه ټوله گناه ستر گو ته

www.pukhto.net

○

چرته زۀ چرته خندا توبه توبه
چرته تۀ چرته وفا توبه توبه

په دنیا ئې تصور کولے نۀ شم
لاجنت ستا نه جدا توبه توبه

دغه سر دے چې مې تاته ښکته کړے
دا په در کښې د بل چا توبه توبه

بس قیامت وي د زړګي کلي ته راشي
هر یو یاد د خوږ اشنا توبه توبه

لایق ستا په ذکر تل قرار موندلے
په دې خوله بله وینا توبه توبه

www.pukhto.net

○

دا چې په ژبه د هر چا قیصه ده
د غه نیمګړې شان زما قیصه ده

چې په وئیلو مې تمامه نۀ کړه
څومره خوږه د بې وفا قیصه ده

د چا یادونه دي او زۀ ملګرو
زما د ستړي عمر دا قیصه ده

چې مې ارمان پکښې قرار لټوي
هغه قیصه مې د اشنا قیصه ده

لایقه مۀ غواړه وفا د ښکلو
دا له ازله نیمه خوا قیصه ده

www.pukhto.net

○

څو نيمګړي حسرتونه دي او زهٔ يم
دروغجني ستا لوظونه دي او زهٔ يم

د فراق په ناقراره توره شپه کښې
تنهائي ده ستا يادونه دي او زهٔ يم

د خپل سترې ژوندون څهٔ به درته وايم
ناتمامه ارمانونه دي او زهٔ يم

د ټول کلي نظرونه راپسې دي
تهمتونه پېغورونه دي او زهٔ يم

د دروغو تسلياني دي لايقه
رباعيانې غزلونه دي او زهٔ يم

www.pukhto.net

○

مۀ راځه خیالونو کښې مې مۀ راځه
نوره په فکرونو کښې مې مۀ راځه

داسې نه رسوا شې زۀ یریږمه
ګلې په خوبونو کښې مې مۀ راځه

دلته پابندي ده په سوچونو هم
خیاله په شعرونو کښې مې مۀ راځه

لاړې چې رواج درته نیولي دي
مۀ راځه سوچونو کښې مې مۀ راځه

زۀ لایق دې نوم اخستے نۀ شمه
ګراني فریادونو کښې مې مۀ راځه

www.pukhto.net

○

وختـــه د اشـــنا حالونـــه اووايـــه
ماتـــه نااشـــنا حالونـــه اووايـــه

ځـه د سـحر بـاده چـې ايسـار نـۀ شـې
ګلـــې تـــه زمـــا حالونـــه اووايـــه

دا چـــې نـــۀ صـــبريږم نـــۀ رغيږمـــه
تـــول ورتـــه ربنـــتيا حالونـــه اووايـــه

ښـکل ئـې دواړه شـوندې انارونـه کـړه
بيـــا ورتـــه د ,,بيـــا،، حالونـــه اووايـــه

زلفې په سپين مخ چې ئې خورې نۀ کړې
شـــپو تـــه د صـــبا حالونـــه اووايـــه

ګـوره کـه ئـې يـاد شـمه پـه هيـره کښـې
تـــۀ ورتـــه د ,,چـــا،، حالونـــه اووايـــه

www.pukhto.net

○

چې دې وينمه درزيږي زما زړۀ
چې دې نۀ ونيم نړيږي زما زړۀ

لېونے دے رانه نور څۀ نور څۀ غواړي
په ښودنو نۀ پوهيږي زما زړۀ

که هر څومره قسمونه ورله ورکړم
ګلې ستا نه نۀ صبريږي زما زړۀ

ځواني ټوله مې په ,,طمع، ، شوله تيره
د هجران په اور سوزيږي زما زړۀ

زما زړۀ جوړې زما نۀ دے لايقه
په غټ سترګې چې نازيږي زما زړۀ

www.pukhto.net

○

زلفې دې په مخ خورې ورې لګي
ګرانې راته دغه ورځې شپې لګي

بیا ئې جوړ رقیب سره خندلي دي
بیا مې په زړګي ارې ارې لګي

خدائے خبر چې ولې د ژوندون په لار
ځان راته بې څوکه بې اسرې لګي

ستا د مخ رنګونه قیامتونه کړي
ځکه دې په ما خوږې خیرې لګي

زړۀ ته مې لایقه بیا راغلې ده
بیا راته ماحول مصرعې مصرعې لګي

www.pukhto.net

○

ستا چې اوربل په وروځو خور اولګي
زمـــا د زړۀ پـــه دنيـــا اور اولګـــي

هـر چـا تـه خانـدي خـو لمبـه هلـه شـي
چـې ئـې نظـر زمـا پـه لـور اولګـي

تـۀ دې زمـا پـه نـوم بدنامـه نـۀ شـې
په ما دې ستا د مينې ,,تور ،، اولګي

لېـــونی زۀ دې هيـــرولے نـــۀ شـــم
سـر پـه تختـه کـه مـې د ګـور اولګـي

لايقـه نـۀ پريـږدي چـې مـونږ مينـې تـه
تـور دې پـه دغـه خلقـو نـور اولګـي

www.pukhto.net

○

بې له تانه که دنیا وي دنیا مۀ شه
بیله ستا که مې خندا وي خندا مۀ شه

چې دیدن د دوه مئینو په کښې کیږي
هاغه شپې له که صبا وي صبا مۀ شه

چې ډیوې په کښ د مینې بلې نۀ شي
تور لحد که مې رڼا وي رڼا مۀ شه

چې خوشبو ورکښې د یار د زلفو نۀ وي
د ګلونو که ښکلا وي ښکلا مۀ شه

بې له یاره چې تیریږي مې لایقه
هاغه عمر که سهوا وي سهوا مۀ شه

www.pukhto.net

○

پرېږده پرېږده چې ژړېږم پروا نشته
ستا په عشق کښې دې سوزېږم پروا نشته

چې نامه راسره ستا وي خفه نۀ يم
چم په چم دې رسوا کېږم پروا نشته

ستا په شونډو دې نرۍ مسکا خوره وي
زۀ دې ژاړم نۀ صبر ېږم پروا نشته

ستا د حسن په وطن کښې دې سپرلے وي
زۀ دې مړاوے ګل رژېږم پروا نشته

چا تپوس مې د حال اونکړو لايقه
ځان له سوزم لمبه کېږم پروا نشته

www.pukhto.net

○

دروغجنې ستا په څۀ رانه ګیله ده
دا ستم جبر ده کوم ګناه صله ده

خبر دے تۀ په جفاګانو ټینګه اوسه
زۀ پښتون یم زما لویه حوصله ده

بې له تا نه د بل چا مخ ته نۀ ګورم
ګلې دا مې د ټول عمر فیصله ده

د یادونو سره خاندم کله ژاړم
د یار غمه څومره ښکلې مشغله ده

زۀ لایق د ویرې غږ کولے نۀ شم
هر نظر ئې یوه نوې زلزله ده

www.pukhto.net

○

په زړۀ دې څـۀ دي ښـۀ پوهيږمـه زۀ
ځکـه چـې زړۀ کښـې دې اوسـيږمه زۀ

په کومـه ورځـې چـې دې اونـۀ ويـنم
پـه اور سـوزيږم لمبـه کيږمـه زۀ

ښۀ راتـه اوکـوره چې سـود مـې اوشـي
د مـودو تـږے نـۀ مړيږمـه زۀ

دا مـې وعـده ده د پښـتو لپـونۍ
تانـه بـه تـول عمـر زاريږمـه زۀ

په ,,غټو سترګو،، چې خوړنـه کـوي
لايقـه څنګـه بـه رغيږمـه زۀ

www.pukhto.net

○

تـا جـوړې ګرانـې کـړې زمـا خبـرې
کـــوې اشـــنا چـــې نااشـــنا خبـــرې

مالـــه ئـــې څـــۀ تـــا لـــه ئـــې درکـــړې
پريـــږده جانانـــه د دنيـــا خبـــرې

اور مـــې بليـــږې پـــه زړګـــي لېـــونۍ
تـــۀ چـــې کـــړې ماتـــه د بـــل چـــا خبـــرې

زۀ بـــه د ژونـــد پـــه خـــوږو پوهـــه شـــمه
تـــا کـــه ايـــزده کـــړې د وفـــا خبـــرې

لايقـــه څـــو بـــه مينـــه پټـــه ســـاتې
لاړې وختونـــو کـــړې رســـوا خبـــرې

www.pukhto.net

○

چې ډيوې پکښې د مينې رڼا نۀ شي
هغه شپه دې تر قيامته صبا نۀ شي

رسوائي د محبت اصل معراج دے
څۀ وي مينه چې په چم کښې رسوا نۀ شي

بس يو تاته زما سترګې ښکته کيږي
بې له تا دا سجده بل ته روا نۀ شي

که هر څومره ښکلي ډېر دي په دنيا کښې
تسلي مې په بل مخ د دنيا نۀ شي

لايق ستا په سوچ او فکر کښې اوسيږم
بې له دې دې زما بله سودا نۀ شي

www.pukhto.net

○

ستا د زلفانو هر یو ول لتووم
دلته زړګے دلته ګوګل لتووم

د ژوند په لاره د یارانو پاتې
تشو خاپونو کښې منزل لتووم

هر چا حلال کړم په چارۀ د خلوص
بیا هم یاران لتووم خپل لتووم

چې مې د ژوند په فلسفو پوهه کړي
څوک رهنما لتووم مل لتووم

لایقه ګورم چې په زیرګلې ته
زۀ ئې په سترګو کښې غزل لتووم

www.pukhto.net

○

راغله مې زړګي ته مېلمنه شوله
مينه پښتنه وه پښتنه شوله

لاړه د زړۀ تل ته په مزه مزه
اوښکه د ارمان څومره درنه شوله

راغله مې تر څنګه پښه نیولې شوه
خدائے خبر چې ولې په ستنه شوله

ګراني د دنیا نوري اساني شوې
ګرانه لېونۍ شوه زمانۀ شوله

حسن چې لایقه بې پردې شولو
مینه بې عنوانه افسانه شوله

www.pukhto.net

○

چې زۀ ښکلي چرته وينم ستا لوظونه مې راياد شي
خپله مينه شي رايادە ستا ظلمونه مې رايـاد شي

مخـامخ چـې کلـه راشـي نـو غمونـه کـړې اوکـړي
خـو چـې کلـه شـم يـوائې چنارونـه مـې رايـاد شـي

هره ورځ چې مازيګر شي د شفق لمنې سرې شي
د ځوانۍ فکر مې يوسي تېر وختونه مې رايـاد شي

تۀ چې وائـې سـپرلے راشـي زۀ بـه هـم کخيـري راشـم
ستا په طمعه ډېر تېر شوي بهارونه مې رايـاد شي

ستا خـالونو تـه چې ګورم عجيبـه فکـر مـې يوسـي
د احساس په هره ساه کښې پرهرونه مې رايـاد شي

www.pukhto.net

○

زۀ لېـونے يمـه دنيـا بـه څـۀ کـړم
ښکلي بـه څـۀ کړمـه وفـا بـه څـۀ کـړم

چـې دې زمـا اشـنا زمـا نـۀ کړلـو
خوار شې نصيبه نور په تا بـه څۀ کړم

زۀ د مـودو نـه د ژړلـو عـادت
دغسې خوښ يمـه خندا بـه څۀ کړم

چـې مـې ټول عمـر پـه لمبـو سـوزوي
داسې ښائست داسې ښکلا به څۀ کړم

چـې ئـې اشـنا سـترګې بـدلې کړلـې
لايقـه داسـې رنـګ اشـنا بـه څـۀ کـړم

www.pukhto.net

○

چې کله کله ستا تصویر ته خاندم
دا لکه ګلې خپل تقدیر ته خاندم

چې مو تر مېنځۀ لکه غر ولاړ دے
دغه پښتون بېدار ضمیر ته خاندم

څۀ مې غوختل او شوله څۀ راپېښه
چې شم یوائې خپل تدبیر ته خاندم

ستا د نامې په تذکرو ماموره
د لیونې زړګې جاګیر ته خاندم

چې مې لایق د خپلې مینې ګڼې
د ناقراره خوب تعبیر ته خاندم

www.pukhto.net

د ازادو نظمونو برخه

چنارونه

Pukhto.Net
پښتو

دومره غرور دي په ځواني مۀ کوه
ځکه چې تندر په ,,چنار، پريوځي

www.pukhto.net

اوښکه

که هر څومره دې پرده کړم
تا پښتو خپله پوره کړه
ولې هر مانښام چې راغمے
زهٔ شوم اوښکه ناقراره
ستا د زړهٔ د لوري راغلم
په ښو کښې دې باندې شوم
په رخسار باندې دې خور شوم

www.pukhto.net

تصویر

تۀ که ډېره لرې لاړې
مرادونه دې پوره شول
زۀ دې پرېښودم یواځې
په تېرۀ چارۀ د صبر
هر ارمان حلاله وومه
خو بیا هم چې کله کله
زۀ یواځې چرته کینم
ستا تصویر مخې ته کیږدم
په وړو وړو سلګو کښې
ناقراره اسوېلو کښې
ورته ډېرې ګیلې اوکړم
,, تصویر ،، غلے غلے خاندي
څۀ خبره کول غواړي
ولې هېڅ وئیلے نۀ شي

www.pukhto.net

توبه

هره ورځې قسم اوخورم
ستا د مینې نه توبه کړم
معصوم زړۀ په منتونو
غلے غلے دلاسه کړم
خو چې ستړے مازیګر شي
د مابنام ناوې ودیږي
ستا خوارۀ خوارۀ یادونه
مې د زړۀ نه راچاپیر شي
په سکنې سکنې مابنام کښې
د هر چا نه لرې لاړ شم
د خورو اوبو په غاړه
د ,,چنار،، د ونې لاندې
یک تنها سلګو نیولے
ګلې سر په زنګون کیږدم
تر سحره پورې ژاړم

www.pukhto.net

خوب

زۀ پوهيږم زما مينې
تۀ به هم داسې سوزيږې
لکه زۀ چې مودې اوشوې
لمبه کيږم ايره کيږ
تۀ به هم زما په لوري
راتلۀ غواړې کاتۀ غواړې
خو مونږ دواړه يُو مجبوره
ستا رواج لاره نيولې
زۀ ,, پښتو ،، سره په جنګ يم
ته نن ماتې زولنې کړه
رواجونه تار په تار کړه
زۀ به خپله پښتو پريږدم
ته په تورو تورو شپو کښې
د هر چا نه پټه پټه
راله غلے غلے راشه
زۀ به ځان درته لېمۀ کړم
تۀ د ستړې خوب په شانتې
په لېمو کښې مې اودۀ شه

www.pukhto.net

خبره

کله کله تنهایی کښې
د احساس کلي ته راشې
راته اوګوري مسکے شې
درته سم کتلے نشم
راته سم کتلے نۀ شې
څۀ خبره کول غواړې
څۀ خبره کول غواړم
ولې هیڅ وئیلے نۀ شو
ښۀ پوهیږې چې دا ولې
ښۀ پوهیږم چې دا ولې

www.pukhto.net

رنګونه

Pukhto.Net

د سحر يخو بادونو
ډلې ډلې ورله ورشئ
په سپين مخ ئې توري زلفې
په مزه مزه خوري کړئ
په بدن ئې خوشبويانې
د سحر خوري وري کړئ
بيا ئې دواړه شونډې ښکل کړئ
خو چې ويښه درنه نۀ شي
لا به خوب ئې پوره نۀ وي

www.pukhto.net

لا به ستړے وي تر اوسه
تاسو غوږ کښې ورته رو رو
د مئين خبره اوکړئ
دا به خوب کښې په خندا شي
تاسو ټول تړې غلي غلي
د خندا رنګونه پټ کړئ
بيا زمونږ کلي ته راشئ
دا رنګونه هره خوا کښې
د خوشبو غوندې خوارۀ کړئ
چې زمونږه لښتوب هم
د قرار خبرې زده کړي
په سکون چرته اودۀ شي

www.pukhto.net

ارمان

تۀ چې وائې ما کړه هیره
زما هم دغه ارمان دے
چې د زړۀ د سر د پاسه
زۀ د صبر تیګه کیږدم
لکه زۀ چې درنه هیر یم
داسې تۀ شې رانه هیره
خو زما لیونۍ مینې
تا جوړ نۀ دي اوریدلي
,,ځان ،، د ځانه نۀ هیریږي

www.pukhto.net

قاتله

راته وائي ما معاف کړه
ښۀ خبر ده ښۀ پوهيږي
چې قاتله ده د مينې
ده قاتله د جذباتو
ارمانونو احساساتو
د فکرونو تخليقاتو
چې د دومره ستمونو
باوجود معافي غواړي
داسې ښکاري زما مينه
بيا زما د مجبورۍ نه
امتحان د صبر اخلي

www.pukhto.net

وران کنډر

تۀ زما نه مینه غواړې
خو ددې نه خبر نۀ ئې
چې زما سره زړۀ نشته
یو ویرانه شان کنډر دے
پکښې ستړي ارمانونه
زوریدلي حسرتونه
بې وسیانې محرومیانې
یو تر بله غاړه وتي
د مودو راسې اودۀ دي
دلته مینه مینه نشته
ورشه داسې چاله ورشه
چې ئې زړۀ وي په سینه کښې
لاد مینې خبر نۀ وي
لائې غم لیدلے نۀ وي

www.pukhto.net

سوال

ما په ډبرو مرادونو
د ,,بابا ،، لمن نیولې
خپې تناکې ګربوان څیرې
اوچې شونډې تراړې تراړې
په غلبیل غلبیل سینه کښې
ارمانونه مې راوړې
د معصوم زړګي په کور کښې
حسرتونه مې ساتلي
د کلونو انتظار مې
بې وسۍ سره مسکے شو
چې زما ,,لېونۍ ،، مینه
د بابا لمن ته راغله
ما ئې غلې ننداره کړه
په سپین مخ ئې تورې زلفې

www.pukhto.net

ځنګبدلې خوریدې
یو ساعت غلې ولاړه
پتې سترګې فکر وړې
بیا ئې سرې منګلې دواړه
د ,,بابا،، په سینه کښښوې
شوه راټیټه په ژړا شوه
بیا ئې هر یو مهین کانړے
ډېر په مینه مینه ښکل کړو
بیا په مخ ئې رنې اوښکې
شوې کړې وړې روانې
لاس ئې پورته کړل دعا ته
زما زړۀ په درزیدو شو
دعاګانې مې غوختلې
چې زما عظیمه خدایه
یا مې سوال د ,,لېونۍ،، کړه
یا مې کانړے د ,,بابا،، کړه

www.pukhto.net

بې غمه

هره ورځ چې مازیګر شي
د اسمان په مخ سرخیانې
د شفق خوري وړې شي
زۀ د ,, کلي ، نمر خاتۀ ته
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
یم ولاړ په وروستو ګورم
څو ازغي ازغي فکرونه
څو درانۀ درانۀ غمونه
څو یادونه قیامتونه
راته سیوري سیوري کیږي

www.pukhto.net

د بې وسه زړګي کور کښې
طوفانونه زلزلې وي
کله اوښکې ناقراره
مې په زړۀ کښې لمبې کيږي
خو چې کله مازيګر هم
تورو شپو له غاړې ورکړي
زۀ کړم چغې په ژړا شم
کائنات راسره ژاړي
خو چې مونږ چا پسې ژاړو
هغه سمه تر مابنامه
په بې غمه خوب اوده وي

www.pukhto.net

خیال

د شینکو غرونو لمن کښې
د ,, چنار،، د ونې لاندې
د خورو اوبو په غاړه
پېغلې جونه دي ولاړې
څوک یو بل په اوبو اولي
تکې شنې دي د خندا نه
څوک د حسن په کتاب کښې
د ژوندون فالونه ګوري
کله کله سیلۍ راشي
اوربلونه تیل ماتیل کړي
سړې او شنې لوښې ټولې

www.pukhto.net

یو تر بل الول شي
د اسان په مخ وریځې
د رنګونو تماشې کړي
ولې ,,تۀ ،، د پېغلو لرې
د اوبو په غاړه ناسته
په فکرونو کښې ئې ورکه
کله اوګوري اسمان ته
کله غرونو ته کتل کړي
بیا په مخ دې یو څو اوښکې
د زړګي د لورې راشي
ستړې ستړې شان راپاسې
په اوبو کښې یو څو کانې
په یو بل پسې ګذار کړي
جوړې ماته کتے نۀ شي
زما ,,خیال ،، په کانو اولې

www.pukhto.net

کورکي

ماته یاد دي لاتر اوسه
هاغه تېر خوارۍ وختونه
چې په تکنه غرمه کښې
به کوڅې زمونږ د کلي
هسې رنګه وې خاموشه
لکه ژوند وي کډه کړے
ددې کلي چرته لرې؛
مونږ به دغه خاموشي کښې
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
د سړې چینې په غاړه
د یو بل په خوا کښې ناست وو
ما به کله کله شګې
د اوبو نه کړې راغونډې
کورکي به مې ترې جوړ کړل
ته به شنه شوې د خندا نه
زۀ به ستا په تماشه ووم

www.pukhto.net

ستا په سترګو کښې به ورک شوم
تۀ زما سترګو کښې ورکه
په دې هر یو ورک نظر کښې
بې حسابه وو رازونه
چې پرې تۀ ښه پوهیدلې
چې پرې زۀ ښۀ پوهیدلم
یوه ورځې ښۀ مې یاد دي
چې زۀ ستا په انتظار ووم
پښه نیولے غوندې راغلې
ستا په سترګو کښې وې اوښکې
ستا د مخ رنګونه نور وو
چې کتل دې شاته شاته
زما زیاته تلوسه شوه
نو تپوس مې درنه اوکړو
تا کړې چغې په ژړا شوې
څۀ خبره دې اونۀ کړه
راته ډېره نزدې راغلې
په وجود دې زلزله وه
زۀ دې ښکل کړم په څو واره

www.pukhto.net

بیا په منډه شوې روانه
پښه نیولې پښه نیولې
زۀ اټاله شومه پاتې
د سوچونو سېلاب یوړم
داسې ډېر کالونه تېر شو
زۀ اوس هم په طمع طمع
تل په ټکنه غرمه کښې
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
د ارمان څلې ته ناست یم
رنې اوښکې تویوومه
خورې شګې تولوومه
کورکي ترې جوړوومه
تېر وختونه یادوومه
وایم کله خو به راشې
کورکي به ,, کورکي ،، کړې
ولې ستا نه جوړې هیر دي
چې څوک داسې لېونے شته
چې په صبر نۀ پوهیږي

www.pukhto.net

پښتو

ته د همزولو سره ناسته د خندا نه شنه ئې
څوک دې په زلفو بې اختیاره اوشیندي ګلونه
تۀ د حیا نه تکه سره شې خو څۀ غږ نۀ کوې
په سپین رخسار دې الول شي الواني رنګونه
زما نامه دې خولې ته راشي اخستل ئې غواړې
ولې ,,پښتو،، دې په احساس اولګوي چکونه

www.pukhto.net

ځان

اور ووم لمبه شوم
زهٔ څهٔ ووم څهٔ شوم
د ځانه ورک یم
تکل تکل یم
ستړے منزل یم
نیمګړے سوال یم
خپله منزل یم
ځان پسې ګرځم
چې کله رسم
او نه رسیږم
ښهٔ لرې لاړ شم
لاړ شم فنا شم
ورک شم د ځانه
لکه چې ورک یم

www.pukhto.net

بیلتون

توره شپه ده تنهائي ده
زهٔ په دغه تنهایی کښې
د دریاب په غاړه ناست یم
د اسمان په مخ وریځې
ګوري ګوري راخوري دي
کله اخوا کله دېخوا
شي اوښان اوښان روانې
سپورمۍ اوخاندي ښکاره شي
په چپو چپو اوبو کښې
د خپل حسن تماشې کړي
په دریاب کښې غورزنګونه
غورزنګونه طوفانونه

www.pukhto.net

ما د ځان سره لاهو کړي
زهٔ لاهو شمه فنا شم
په دې شور او هنګامو کښې
ناګهانه رابښکاره شې
راله غلې غلې راشې
په خندا شې ښکته ګوري
زهٔ هم ښکته ښکته ګورم
څهٔ خبره کول غواړي
څهٔ خبره کول غواړم
مونږه دواړه لایو بل ته
حال د زړهٔ وئیلے نهٔ وي
چې اوبو کښې سېلاب راشي
تا زمانه چرته لرې
ما د تا نه چرته لرې
د ,, بیلتون ،، کلي ته یوسي

www.pukhto.net

تابوت

چې زما د ارمانونو
د بې کوره حسرتونو
د خورو ورو خیالونو
د نیمګړو امیدونو
ټول سامان د مرګ تیار شو
د رنګونو په تابوت کښې
قط په قط باندې خوندي شو
نو بیا دغه قاتلانو
سنګدلانو ظالمانو
ماته اووے نزدې راشه
تماشه د تابوت اوکړه
چې د قتل دا سامان دې
په څۀ کم دے چې پوره شي

www.pukhto.net

اقرار

هاغه شپه به هیره نۀ کړم
چې د ستورو په ځلا کښې
د سپوږمۍ تته رڼا کښې
وے زما په خوا کښې ناسته
ما قیصه درته کوله
د خپل ژوند د محرومیانو
د بې وسه مجبوریانو
چې خبره ستا د هجر
دې قیصه کښې کله راغله
یو څو اوښکې ناقراره
مې لېمو کښې الول شوې
د وجود هره ذره مې
نوره هم ذره ذره شوه
لېونې زړۀ راته اووے

www.pukhto.net

نن ئې سر په پښو کښې کېږده
بنه په چغو په ژړا شه
چې د هر څۀ نه خبر شي
ولې ,, عقل ،، راته اووے
پام کوه چې چغې نۀ کړې
ګڼي مینه به رسوا کړې
تا زما دا قیصه ټوله
ډېر په غور اوریدله
په سوچونو کښې وې ورکه
تا کتل پورته اسمان ته
ستا په سترګو کښې هم اوښکې
ملغلرې ښکاریدلې
ستا هم زړۀ وو راډک شوے
ولې مینه پښتنه وه
تا ,, اقرار ،، کولے نۀ شو
ما ,, اظهار ،، کولے نۀ شو

www.pukhto.net

موسم

تر پرونه چې به کله
د اسمان په مخ وريځې
ګوري ګوري رايو ځائے شوې
زما زړۀ کښې به دننه
مستئ واچول ټالونه
هر ارمان به مې نغمه شو
سندريزه حسرتونه
ولې نن چې کله کله
د اسمان په مخ وريځې
ګوري ګوري رايو ځائے شي
زما زړۀ کښې شي راپورته
ارمانونه تندرونه

www.pukhto.net

ښائستونه راته ښکاري
بلاګاني وحشتونه
شي په مخ مې را روانې
رنې اوښکې قطارونه
بې اختياره مې رايادشي
تېر وختونه قيامتونه
په زړګي مې راخوارۀ شي
د فکرونو چنارونه
ځان له غلے غلے ژاړم
چاته نۀ وايم حالونه
زۀ يريږمه په زړۀ کښې
چې دے نوم زما په شونډو
په ژړلو کښې رانۀ شي
چې دې مينه رسوا نۀ شي
چې مې مينه رسوا نۀ شي

www.pukhto.net

د مور په څلي

زړۀ مې هاغه ورځې غواړي
چې ورکوتے ووم ماشوم ووم
د هر غم نه ناخبره
به دې غېږه کښې اودۀ ووم
چې به کله په ژړا شوم
تا به زۀ قلاړولم
مابه لاس درنه چاپېر کړۀ
تا به موري ښکلۀولم
چې به شین شوم د خندا نه
تا به غېږ کښې لوبولم
چې به کله ووم ناروغه
ستا په مخ به رنې اوښکې
بې اختیاره بهیدلې

www.pukhto.net

ټوله شپه به دې شوګیر کړه
ته به نۀ اودۀ کیدلې
چې زېږګے به مې کولو
تا سینې ته به راجوخت کړم
تر هغې به وار خطا وې
چې تر څو به زما سترګې
موړې نۀ وې غړیدلې
بیا چې کله مې خړپوسې
په مزه مزه ایزده کړې
تۀ به ناسته راته خوا کښې
په خندا نۀ مړیدلې
هر مانښام به دې راټولې
کړې د چم محلت خزلې
دا به ماته دې لوګے کړې
د ,, نظره ،، یریدلې
بیا چې کله زما موړې
ما اول قدم کړو پورته
ته په کور کښې ګرمه ګرمه
اخوا دېخوا ګرځیدلې

www.pukhto.net

په ټول کلي چم محلت کښې
شیرنیانې دې ویشلې
چې په ماتو قدمونو
به ستا غیږې ته راتللم
تۀ به زړۀ کښې پټه پټه
ځان له من من غټیدلې ؛
بیا مې ژبه پرانستله
ما خبرې زده کولې
په څو واړې به دې ښکل کړم
چې په تته تته ژبه
ما به ځان ته راباللې
خو چې کله زما موړې
زۀ ایله د ګرځېدو شوم
د خپل کور د دروازې نه
لابهر وتلے نۀ ووم
چې زما د مینې کور کښې
ډېر بې وخته طوفان راغے
زۀ په چغو چغو راغلم
ما وئیلې زما موړې

www.pukhto.net

ولې تا جواب رانکړو
بس سینې ته دې راجوخت کړم
اخري ځلې د ښکل کړم
بیا تۀ ډېره لرې لاړې
زۀ دې پرېښودم یواځې
زۀ ,, یواځې ،، هم رالوے شوم
خو په اور او په لمبو کښې
اوس زلمے یم ګراني موړې
نن دې ځلي ته ولاړ یم
خلق ماته ,, لایق ،، وائي
په دوه کسو کښې یادیږم
خو بې تانه خپلې موړې
دا ژوندون نیمګړے ښکاري
دا ژوندون نیمګړے ښکاري

www.pukhto.net

منت

ستا په ښائست مې قسم
ستا په حیا مې سوګند
ډېر مې زړۀ صبر کړلو
خو چرته صبر نۀ شو
چې سترګې پټې کړمه
تۀ راته وړاندې راشې
ډېرې خبرې اوکړې
ډېرې خبرې اوکړم
د خپلې مینې په نوم
دغه منت اومنه
ما نه خفه چې نۀ شې
زۀ د ژوندون په لاره
ګلې یواځې یمه

www.pukhto.net

ښځه دې اوکړل

خپل خوارځ وارځ فکرونه
خپل ذره ذره وجود مې
خپل لمبه لمبه احساس مې
ستا د مینې په لمن کښې
په مزه مزه راتول کړو
زځ د خپل ځان نه خبر شوم
د مودو نه ستړے عمر
راته خوږ غوندې ښکاره شو
اوس چې تا کړه لاړه بدله
ښځه دې اوکړځ د زړځ سره
ستا د مینې لېونے به
یو ځل بیا ذره ذره شي

www.pukhto.net

ارمان

تا نن ډېر په بې فکرۍ کښې
دا خبره ماته اوکړه
چې تا ,, درد ،، لیدلے نۀ دے
تۀ د مینې خبر نۀ ئې
زما هم دغه ,, ارمان ،، دے
چې د مینې په لمبو کښې
سوزیدلے چرته نۀ وے
کاش ما درد لیدلے نۀ وے
کاش ستا خیال ته ,, تنهایۍ ،، کښې
ژړیدلے چرته نۀ وے
صبر شوے وے له تانه
ناقراره دومره نۀ وے
لکه تۀ چې ئې بې غمه

www.pukhto.net

داسې زۀ هم بې پروا وے
خو زۀ څۀ اوکړم مجبور یم
نۀ د تا نه صبرید ے شم
نۀ زۀ ستا په لور درتلے شم
نۀ نامه دې اخستے شم
نۀ په چغو ژړید ے شم
ځکه ستا عزت ډېر ګران د ے
ماته ګلې د خپل ځانه
چې په خوله په سرو لمبو کښې
مودې اوشوې لمبه کیږم
سترګې پتې کړم یواځې
ستا خیالونو ته خندیږم
که هر څو صبریدل غواړم
زۀ د تانه نۀ صبریږم
تر سحره پورې ناست یم
زۀ په خپل نصیب ژړیږم
ددې هر څۀ باوجود چې
تا نن داسې راته اووے
چې د ,, مینې ،، خبر نۀ ئې

www.pukhto.net

نو نور هېڅ وئیلے نۀ شم
که راتلے مرګ بې اجله
دا خبره دې پوره وه
زۀ به مړ وووم د زړۀ سره
خو یقین به دې وو شوے
چې زما لېونی مینه
مرګے هم نۀ وژلے

Pukhto.Net
پښتو

www.pukhto.net

ځان

ناقراره غوندې خیال ووم
له مودو ذره ذره ووم
تا په ډېره پاکه مینه
مقدسو احساساتو
زهٔ راغونډ کړمه یو ځائے ته
لکه بُت دې مکمل کړم
زهٔ په ژوند کښې په وړمبي ځل
شوم خبر له خپله ځانه
ناقراره ستړے عمر
راته خوږ شو راته ګران شو
ستا د خیال په رنګینو کښې
زهٔ د خپله ځانه ورک شوم
چې ستا نوم به زما خولې له
تنهایی کښې کله راغلو
رنې اوښکې د خلوص به
مې په مخ لړی لړی شوې
زهٔ به څومره ووم خوشحاله

تۀ دا سوچ کولے نۀ شې
خو غماز چې مېنځ ته راغے
ستا خلوص ئې ربز مربز کړو
تۀ شوې دومره مروره
چې دې زۀ ټوټې ټوټې کړم
د خپل ځان دا خورې پانې
چې مې څومره جوړولې
دومره نور هم ورانیدلم
بیا په زړۀ مې تیږه کیښوه
د خپل ځان دغه ټوټې مې
په سور اور لمبه لمبه کړې
اخر دا چې زۀ ایره شوم
بیا د وخت یادونه راغلۀ
زۀ ئې واخستم په مخه
د مشرق نه تر مغربه
د شمال نه تر جنوبه
زۀ ذره ذره شوم خور شوم
د وجود خورې ذرې مې
اوس په یو بل پسې ژاړي

Download from:aghalibrary.cm